

FORSLAG TIL INTERNASJONALT FORUMS ÅRSMØTE 2010

1 - NATOs nye strategiske konsept må endre atomstrategien

NATO skal utarbeide et nytt strategisk konsept til sitt neste toppmøte. Bakgrunnen er at de sikkerhetspolitiske rammebetingelsene er endret siden forrige konsept. Like viktig er den nye brede tilnærmingen til sikkerhet. Forsvarspolitikken må i dag gå hånd i hånd med dialog, konfliktforebygging, klimatiltak, utvikling og demokratisering.

NATO har etter den kalde krigens slutt spilt en viktig rolle når det gjelder stabilisering og demokratisering av de nye statene i Europa og på Balkan. Det sier mye om alliansen at både Serbia og Bosnia i dag har partnerskap-for-fred-status i NATO og at Albania er blitt NATO-medlem.

Det nye strategiske konseptet må både ta høyde for globale trusler og sikkerhetsutfordringer i nærområdene. For Norge er det viktig at miljøutfordringene i Arktis og nordområdenes strategiske beliggenhet får fokus. I mai er det ny tilsynskonferanse for ikke-spredningsavtalen. Og president Obama har tatt initiativ til ny avtale om atomnedrustning mellom USA og Russland. Det er helt avgjørende at man kommer videre både med atomnedrustning og ikke-spredning. I denne sammenheng er det viktig å avvikle NATOs førstebruksstrategi og arbeide for en balansert tilbaketrekking av atomvåpen i Europa. Målet er en atomvåpenfri verden. NATO må ikke stille seg i den situasjonen at alliansens atompolitikk blir en hindring for president Obamas forhandlinger med sin russiske motpart og hans visjon om en atomvåpenfri verden.

Derfor må NATOs atomstrategi tas opp og endres i det nye strategiske konseptet.

2 - Vennskapsby i Palestina

I år 2000 foreslo Internasjonalt Forum at Oslo skulle etablere en vennskapsby med Palestina. (Ramallah) Oslo Arbeiderparti sluttet seg den gang til et slikt forslag framsatt i bystyret. Dette fikk ikke flertall i bystyret.

Sett på bakgrunn av Norges engasjement gjennom tidene i forhold til Palestina bør Oslo ha en vennskapsby der.

Vi foreslår at Oslo etablerer Al Quds som vennskapsby.

3 - Fem prinsipper for en moderne integreringspolitikk

Vi mener at mangfold, ulike erfaringer og ståsteder grunnleggende sett er positivt for Norge. Det gjør oss rikere, sosialt, kulturelt og økonomisk. Det norske samfunnet må ha takhøyde nok til å invitere og inkludere innen det som må være en felles ramme. Alle borgere, uavhengig av kulturell eller religiøs bakgrunn, må oppleve tilhørighet. Det skaper også større oppslutning om samfunnets balanse mellom plikter og rettigheter.

Mangfold kan imidlertid også bety brytninger av meninger, tro og tradisjoner. Det utfordrer oss, men kan også gi oss nye perspektiver og erfaringer.

Hele Arbeiderpartiets historie har handlet om å sikre frihet og like muligheter for alle. Arbeidet for integrering, og mot segregering eller assimilering, er en naturlig fortsettelse av dette. Menneskerettigheter, demokrati, maktdeling, ytringsfrihet, trosfrihet og likestilling er bærevegger i det norske fellesskapet. Dette verdigrunnlaget er formet gjennom flere hundre år, og er en sentral del av samfunnskontrakten alle individer inngår som en del av det norske samfunnet. Innenfor disse veggene må det være rom for et stort mangfold. Vi vil legge til grunn fem prinsipper for en moderne integreringspolitikk, for å bruke mulighetene og møte utfordringene i mangfoldet, best mulig. I prinsippene vektlegger vi gjensidigheten i plikter og rettigheter, et felles ansvar for hvordan Norge skal være, og prinsipielle oppgjør med forhold som måtte begrense individets frihet.

A. *Alle må delta i samfunnet*

Ett av de største svikene man kan begå mot et annet menneske er å ikke møte det med forventninger. Derfor setter vi plikter foran rettigheter i integrerings- og inkluderingsdebatten. Alle forventes å ta ansvar for sine egne liv, og alle må bidra til samfunnet. Fordi alle kan bidra og fordi alle trengs, uavhengig av hvilken bakgrunn de måtte ha. Det er en del av den norske samfunnskontrakten.

B. *Samfunnet må legge til rette for deltakelse*

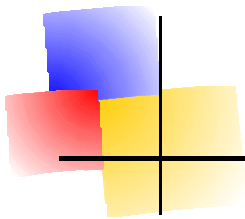
Folk har ulike forutsetninger for å delta. En ung gutt, født på Ullern av Srilankiske foreldre, og som selv studerer medisin, har andre verktøy å ta i bruk enn en somaliskfødt kvinne som er ny i Norge og som har tre barn å forsørge alene. En god integrerings- og inkluderingspolitikk må ta høyde for de store individuelle forskjellene. Fordi velferdssamfunnet er som en dugnad. På dugnad trenger man som regel verktøy. Når ulike folk behersker ulike ting, trenger de også ulike verktøy for å kunne delta og gjøre sin plikt.

Da må også majoritetssamfunnet og myndighetene gjøre sin plikt. Vi må bidra med de verktøyene som trengs for å kunne lykkes. Den norske samfunnskontrakten forutsetter gjensidighet.

C. *Hindre mot deltakelse må bygges ned*

Skal man utstyre folk med verktøy for å lykkes, må man kunne identifisere hva hindringene er. Grovt sett, er det tre typer hindre.

Det første handler om at man trenger mer kompetanse for å kunne delta. Da styrker vi tiltak som handler om språkopplæring og gratis kjernetid i barnehage. Det andre handler om at man møter diskriminering, for eksempel ved at man ikke får jobber man er kvalifisert for. Da styrker vi institusjoner som arbeider mot diskriminering, for eksempel Likestillings- og diskrimineringsombudet. Det tredje handler om kultur eller kulturelle tradisjoner som utgjør hindre for kvinner og menn som ikke vil leve etter tradisjonelle kjønnsrollemønstre. Da støtter vi organisasjoner med troverdighet og kompetanse til å fortsette det viktige frivillige arbeidet, på grasrota, på en måte som offentlige myndigheter ofte ikke kan. Samtidig som vi muliggjør andre livsvalg ved å fjerne integreringshemmende ordninger som kontantstøtten, og styrke viktige fellesarenaer som barnehagen og skolen.

C. Kulturelle og religiøse tradisjoner som begrenser individet frihet, må utsettes for kritikk

Fordi vi er mangfoldets fremste forsvarer, vil vi også være dets fremste kritiker. Vi vil ta opp det som ikke går bra, fordi vi ønsker å gjøre integreringen bedre. Å ikke ta opp problemene og utfordringene i integreringen vil være et svik mot det samme mangfoldet som vi ønsker å forsvare. Det er naturlig at et sosialdemokratisk parti, som arbeider for like muligheter, også arbeider mot krefter som hindrer enkeltpersoners eller gruppers muligheter. Religion eller kultur skal aldri kunne brukes som argument for å sette grenser for individer, som individet ikke ønsker selv. Vi har et særlig ansvar for å beskytte barn, og i mange sammenhenger kvinner, mot slike krav. Derfor må vi også ha en aktiv integrerings- og inkluderingspolitikk, som hindrer dette.

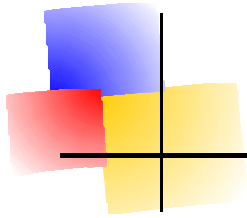
Enkelte ønsker å bruke tros- og livssynsfriheten til å skjerme religioner for en demokratisk debatt. Men det er viktig at hensynet til tros- og livssynsfriheten ikke hemmer den politiske diskusjonen som er nødvendig i et levende demokrati. Slike debatter er også viktige for å beskytte individer fra konformitetskrav, uansett om det kommer fra religiøse grupper, etniske grupper eller fra storsamfunnet.

D. Udemokratiske holdninger er en del av demokratiet.

Uakseptable handlinger er ikke det.

Å tillate udemokratiske holdninger er derimot hele grunnlaget for vår troverdighet når vi selv står på barrikadene for ytringsfriheten. Ekstreme standpunkter, enten de inntas av radikale islamister eller nynazister, er en del av meningsmangfoldet ytringsfriheten verner. Men å tillate er ikke det samme som å stilltiende akseptere. Udemokratiske holdninger er noe vi aktivt vil bringe fram i lyset, og møte med motargumenter. Slike troll sprekker bare i dagslys. Handlinger som strider mot norsk lov, og dermed også menneskerettighetene, skal derimot verken tolereres eller aksepteres.

4 - Tusenårsmålenes føringer for norsk sør-politikk

Likestilling, mødre og barn.

FNs siste rapport om oppfølgingen av tusenårsmålene viser at utviklingen er ujamn. Mange land kan vise til en positiv utvikling, mens i mange andre land er det små endringer. For enkelte av målsettingene ligger utviklingen betydelig etter skjemaet. Det er særlig grunn til å rette oppmerksomheten mot målene som berører likestilling og kvinners helse.

Mål nummer tre om like muligheter for både gutter og jenter til å gå på skolen skulle ha vært nådd allerede i 2005. Det er fortsatt langt igjen til at det er en realitet, særlig i videregående skole. Vi vil peke på at det er en klar sammenheng mellom jenters adgang til utdanning og en positiv, langsiktig utvikling i samfunnet.

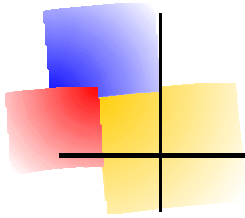
Når det gjelder mål nummer fire om redusert barnedødelighet, er utviklingen ujamn. I mange land, særlig i Sør-Asia og Afrika sør for Sahara, er det liten framgang å spore. I 2007 døde fortsatt 145 av 1000 afrikanske barn før de nådde fem år.

Det er også altfor liten framgang i forhold til mål nummer fem om mødre helse. Fortsatt dør mer enn ½ million kvinner i verden i barsel hvert år. 99 % av dem i landene i Sør. Afrika sør for Sahara peker seg ut som en region hvor det knapt har vært noen forbedring siden 1990.

Tusenårsmålene legger føringer for norsk bistandspolitikk. Tallene fra siste års FN-rapport om oppfølgingen av målene understreker betydningen av å forsterke ytterligere fokus på likestilling, barns og mødres helse i både bilateral og multilateral bistand.

Forsterkede trusler mot tusenårsmålene.

Finanskrisen har rammet Sør hardt og FN peker i sin rapport gjentatte ganger på at den truer tusenårsmålene. Det var for eksempel flere som sultet i 2008 enn i 2006. Sammen med det faktum at konflikter rundt adgang til vann blir mer og mer markert, ser vi her en fare for flere og sterkere konflikter knyttet til ren og skjær overlevelse i årene foran oss. Det vil i så fall representere et kraftig slag mot mulighetene for å nå målene. Adgang til tilfredsstillende mat og vann er en menneskerett også for de som ikke har penger å betale med eller tilgang til jord og vann som gjør at de kan tilfredsstille egne behov. Dette er et grunnleggende synspunkt som Norge bør fremme i alle relevante fora. Organisasjoner som slåss for fattigfolks rett til mat og vann med demokratiske midler bør få prioritet når de ber om støtte.

5 - Statens Pensjonsfond Utland og folkeretten

Oslo Arbeiderparti mener regjeringen må se nærmere på investeringene til Statens Pensjonsfond - Utland. Fondet må ikke investere i selskaper som driver virksomhet som innebærer grove og systematiske brudd på menneskerettighetene eller miljøet. FNresolusjon 465 erklærer at bygging av nye strukturer på okkupert område er ulovlig. Statens pensjonsfond-Utland har eiendeler i selskaper som driver ulovlig virksomhet i okkuperte områder, som i Vest-Sahara og på Vestbredden, inkludert Øst-Jerusalem. Norske myndigheter fraråder investeringer i Vest-Sahara. Likevel har Statens Pensjonsfond-Utland investert milliarder i selskaper som henter ut fosfat fra det okkuperte området, og inntektene fra utvinningen går ikke til det okkuperte Vest-Sahara, men til et marokkansk selskap. Det bryter med Genevekonvensjonen. Slik virksomhet er også i strid med Statens Pensjonsfond Utlands etiske retningslinjer. Som forbyr investeringer i selskaper som driver virksomhet innenfor okkupert område eller innebærer alvorlige krenkelser av individets rettigheter i krig eller konfliktsituasjoner, grove eller systematiske krenkelser av menneskerettighetene eller av etiske normer, jfr pkt. 1,2 og 4 i retningslinjer for Statens Pensjonsfond Utland.

"Ingen vei er for lang hvis du går den sammen med gode kamerater"

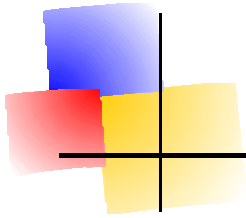
6 - Vi kan ikke vente på en ny katastrofe i Midtøsten!

Når OAP arrangerer sitt årsmøte, er det 14 måneder siden det ble inngått våpenhvile etter 3 uker med israelsk bombing av Gaza. Selv om det er relativt rolig i området for tiden, er det få som er i tvil om at før eller siden vil det oppstå en konfrontasjon som kan føre til ny krig. Det israelske angrepet på Gaza kostet 1400 palestinere livet, tusenvis ble såret og de materielle ødeleggelsene enorme. På den andre side ble 13 israelere drept.

I dag er situasjonen praktisk talt uforandret på Gazastripen. Ikke mange av bygningene er gjenreist, først og fremst på grunn av blokade av all byggmateriale fra Israel og Egypt. Det som kommer inn til befolkningen i Gaza, kommer inn via tunnelene fra Egypt. Tunnelene som Egypt nå planlegger å lukke. Stille før stormen? Gaza, blokkert fra begge sine naboland, er en trykkoker. Befolkningen får forsyninger via tunneler inn i Egypt - disse skal stenges. Krisen må komme før eller senere hvis ikke noen tar ansvar og handler nå, ikke når krisen allerede er i en eskaleringsfase. Vi viser til at El nå står klar til å videreutvikle sine bilaterale forbindelser med den palestinske selvstyremyndigheten, og til FNs charter (art. 34, 41, 42 og 52).

Vi oppfordrer Arbeiderpartiet og Regjeringen til å arbeide for:

- at blokaden av Gaza må opphøre umiddelbart. Befolkningen i Gaza må få tilgang til rent vann, matforsyninger, medisiner og bygningsmaterialer mm gjennom åpne grenser.

- at det internasjonale samfunnet må prioritere gjenoppbyggingen av all infrastruktur i Gaza, samt gjenreise bygninger som ble ødelagt av Israel.
 - at Israel betaler for gjenreising av bygninger mm som er betalt av norske bistandsmidler.
 - at palestinske fanger skal frigis, og viser til at flere menneskerettighetsforkjempere er arrestert på nyåret 2010.
 - at de israelske bosettingene på Vestbredden og i Jerusalem, som er i strid med folkeretten, må stanses og avvikles, ikke bare midlertidig, men permanent. Israelske politiker må stilles til ansvar for disse eklatante brudd på folkeretten.
 - en tett oppfølging av FNs generalforsamlings resolusjon 5.nov 2009 om Goldstonerapporten.
 - en mobilisering av fredsbevarende FN-styrker med formål å gjenopprette fred og orden i området i henhold til vedtak i FN blir vurdert.
-

7 - Demokrati og menneskerettigheter for det iranske folket

For noen uker siden ble to av dem som var arrestert i forbindelse med demonstrasjonene og dømt til døden, hengt.

Vi er vitne til at representanter for en sivil bevegelse som står imot væpnede sikkerhetsstyrker og krever demokrati, blir dømt til døden. Fryktbarrieren til regimet er brutt. Mye av det som skjer i dag minner om begynnelsen på revolusjonen mot sjahen i 1978. regimet er mer splittet enn noen gang.

Iran mener tydeligvis at de må bruke enda mer vold . men Irans unge befolkning har ikke tenkt å gi oppkampen. Bevegelsen blir radikalisert fordi regimet bruker stadig mer voldelige metoder, mens verdenssamfunnet ser på.

Iran står ved et veiskille. Fremtiden er uforutsigbar. Norge og vesten har et ansvar for å bidra til demokratiske forandringer. Et demokratisk Iran vil ha positiv virkning på resten av regionen, på samme måte som dagens Iran er et hinder for fred og stabilitet i regionen. Iran utvikler stadig sitt atomprogram og vil selv anrike sitt uran.

Oslo Arbeiderparti mener at:

- Norge må støtte det iranske folkets legitime krav til demokrati og menneskerettigheter
- Øke presset på det iranske regimet for å få respekt for menneskerettigheter
- Øve press på Iran for å få regimet til å slippe inn FNs spesialobservatør for å granske de mange ulovlige arrestasjonene .
- Norge og andre demokratiske land må støtte det iranske folks krav om frie valg under FNs observasjon
- Norge bør arbeide for å hindre at Iran utvikler atomvåpen og kreve at Iran slipper til IAEAs inspektører uten restriksjoner.

**" - Ta vare på naturen
globalt - den er det viktigste vi
har!"**

